

USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE

CONSTITUTIONAL COURT
OF BOSNIA AND HERZEGOVINA

УСТАВНИ СУД
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

COUR CONSTITUTIONNELLE
DE BOSNIE-HERZEGOVINE

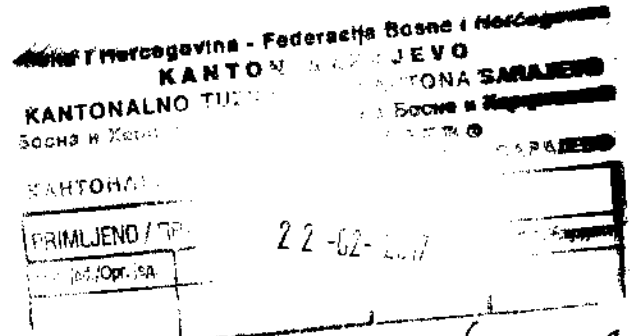
Broj: AP-3950/16

Sarajevo, 20.02.2017.godine

KANTONALNO TUŽILAŠTVO SARAJEVO

Ul. Radićeva br. 6.

SARAJEVO

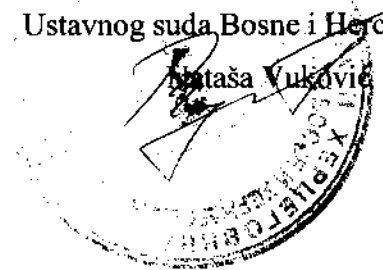

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo Vam otpravak Odluke o dopustivosti i meritumu ovog Suda, broj AP-3950/16 od 15. februara 2017.godine, a na Vaše traženje od 16.02.2017.godine.

S poštovanjem,

Generalni sekretar
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Prilog:

- Odluka od 15.02.2017.godine

ZŠ

R. Dž. Čauševića 6/III, 71000 Sarajevo

tel:
+387 33 251 226

fax:
+ 387 33 561 134

web:
www.ustavnisud.ba

email:
sud@cebh.ba

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj AP-3950/16, rješavajući apelaciju **Muriza Memića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine-Prečišćeni tekst («Službeni glasnik Bosne i Hercegovine» br. 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik

Mato Tadić, potpredsjednik

Zlatko M. Knežević, potpredsjednik

Valerija Galić, sutkinja

Miodrag Simović, sudac

Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 15. februara 2017. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija **Muriza Memića** podnesena zbog navodnog nepostojanja djelotvorne istrage u predmetu Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0098711.

Odluku objaviti u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”, “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine”, “Službenom glasniku Republike Srpske” i u «Službenom glasniku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine».

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Muriz Memić (u daljnjem tekstu: apelant), iz Ilidže, kojeg zastupa Ifet Feraget, advokat iz Sarajeva, podnio je 11. oktobra 2016. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) apelaciju zbog nepostojanja djelotvorne istrage u predmetu Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo) broj T09 0 KT 0098711. Uz apelaciju apelant je dostavio akate Tužilaštva broj T09 0 KT 0098711 16 od 24. juna 2016. godine i akta broj T09 0 KTP 0098711 16 od 9. avgusta 2016. godine i rješenje Tužilaštva broj A-837/16 od 3. avgusta 2016. godine. Apelant je, takođe, podnio zahtjev za donošenje privremene mjere kojom bi Ustavni sud naredio Kantonalnom sudu Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) da prekine ili odgodi glavni pretres (zakazan za dan 24. oktobar 2016. godine) u krivičnom predmetu koji se vodi protiv Ljube Seferovića; da naloži Ministarstvu unutrašnjih polova Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: MUP) i Upravi Policije MUP da dostavi Komisiji za sigurnost Skupštine Kantona Sarajevo na uvid sve tražene podatke i spise i potrebna obavještenja; da naloži Glavnom tužiocu Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine da bez odlaganja okonča postupak po apelantovoj pritužbi od 21. septembra 2016. godine, te da ovaj predmet iz djelokruga Tužilaštva prenese u stvarnu nadležnost Federalnog Tužilaštva ili nekog drugog tužilaštva. Dana 14. novembra 2016. godine apelant je dostavio rješenje Federalnog Tužilaštva Federacije Bosne i

Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federalno tužilaštvo) broj T 11 0 KTA 002430 16 od 28. oktobra 2016. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Tužilaštva, Federalnog Tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federalno tužilaštvo), Skupštine kantona, Komisije za sigurnost zatraženo je da dostave odgovor na apelaciju.

3. Svi pozvani sud dostavili odgovor. Na izričito i ponovljeno traženje Ustavnog suda Tužilaštvo je dostavilo informacije o predmetu kao i dokumentaciju u predmetu.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

5. Apelant je otac Dženana Memića koji je od povreda zadobijenih dana 8. februara 2016. godine na Ilidži, preminuo dana 15. februara 2016. godine.

6. Iz navoda Tužilaštva, kao i iz dokumentacije koju je dostavilo Tužilaštvo proizilazi sljedeće:

7. Nakon nesreće, koja se desila na Ilidži oko 23,00 sata, dežurni Tužilac je od Jedinice za saobraćaj Kantona Sarajevo obaviješten da je došlo do nesreće. Istu noć obavljen je uviđaj u prisustvu dežurnog Tužioca i ovlaštenih osoba, pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: MUP). Kako proizilazi iz navoda Tužilaštva na licu mjesta su zatečeni pripadnici PS Ilidža, te policijski službenici Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, koji su prvi došli na lice mjesta, te tu zatekli povrijeđene osobe, Dženana Memića (u nesvjesnom stanju) i Alisu Mutap (koja je prema navodima ovih lica govorila nepovezano i navela da ih je udarilo vozilo koje se kretalo velikom brzinom, nakon čega se udaljilo u nepoznatom pravcu). Povrijeđene osobe su prije dolaska uviđajne ekipe odvezene u bolnicu (KUM). Lice mjesta je odmah ograđeno trakom i na licu mjesta su bili tragovi krvi, kao i tragovi stakla i plastike.

8. Prema navodima Tužioca odmah, na licu mjesta je naloženo službenicima policije da izvrše provjere sumnjivih osoba s ciljem pronalaska vozila koja koriste, te eventualnih oštećenja na vozilima koja koriste. Za vrijeme trajanja uviđaja po nalogu Tužioca policijski službenici su izvršili obilazak lica mjesta sa ciljem pronalaska video nadzora, te pronalaska sumnjivih lica i njihovih vozila, ali prilikom pregleda vozila koja koriste potencijalna sumnjiva lica nisu pronađeni tragovi oštećenja, niti se došlo do korisnih informacija koje bi upućivale na eventualne počinioce krivičnog djela (s tim da Ustavni sud napominje da zapisnik o ovom uviđaju nije dostavljen Ustavnom sudu). Prema navodima

Tužilaštva, službenik jedinice za saobraćaj, koji je bio na KUMU-u, obavijestio je dežurnog tužioca da je Dženan Memić u besvjesnom stanju, a da se od Alise Mutap ne može dobiti više informacija, te da je ista rekla da je najvjerojatnije došlo do udara nekog vozila koje im je došlo s leđa.

9. Dana 10. februara 2016. godine od strane inspektora Jedinice za saobraćaj, H.D. Alisa Mutap je saslušana u prostorijama Jedinice za saobraćaj i tom prilikom je izjavila da više nije sigurna da su ona i Dženan Memić udareni autom već ostavlja mogućnost da su fizički napadnuti pogodnim predmetom. O ovim navodima Tužilac je obaviješten odmah, te je odmah i zatraženo da se zapisnik o saslušanju Alise Mutap dostavi Tužilaštvu kao i ostali operativni materijal, te je zatraženo da se Alisa Mutap „dovede“ u prostorije Tužilaštva. Obzirom na ovakvu informaciju Tužilac je smatrao za potrebno da se u rad uključe i službenici odjela za krvne delikte, te su putem telefona kontaktirani i obavješteni o ovim informacijama.

10. Dana 12. februara 2016. godine u prostorijama Tužilaštva u prisustvu službenika Odjela za krvne delikte obavljen je razgovor sa Alisom Mutap koja je tom prilikom opet izrazila sumnju da su Dženan Memić i ona napadnuti podesnim predmetom, ali opet sa sigurnošću nije mogla odrediti šta se stvarno desilo, osim da su joj u ranijem periodu upućene prijetnje od bivšeg momka M.P.. Tom prilikom je naloženo prisutnim službenicima da sačine službenu zabilješku, da odlaskom na KCUS još jednom provjere povrede Dženana Memića, smatrajući da je potrebno da se odjel za krvne delikte treba uključiti u rad na ovom predmetu te je zatraženo da konstantno informišu postupajućeg tužioca o poduzetim radnjama. Takođe je zatraženo da se preuzme sva relevantna dokumentacija od Jedinice za saobraćaj.

11. Telefonom je kontaktiran vještak Ž.H. od kojeg je zatraženo da lično ode na kliniku i izvrši pregled povreda Dženana Memića te je tom prilikom Tužilac obaviješten da zbog procedura u bolnici vještak neće moći pristupiti do Dženana Memića. Dana 12. februara 2016. godine u jutarnjim satima je upućen hitan zahtjev KUM –u za dostavu medicinske dokumentacije za Dženana Memića .

12. Dana 15. februara 2015. godine Tužilac je obaviješten od strane H.D. da je Dženan Memić preminuo uslijed zadobijenih povreda. Dana 15. februara 2016. godine izdata je naredba da se obavi obdukcija tijela preminulog Dženana Memića. Istog dana prema MUP-u Odjeljenje za opći kriminal upućen je zahtjev za prikupljanje informacija sa ciljem rasvjetljavanja okolnosti događaja pod kojima su tjelesne povrede zadobili Dženan Memić i Alisa Mutap.

13. U period od 19. februara 2016. godine do 3. marta 2016. (kada je donijeta naredba o sprovođenju istrage) Tužilaštvo izdaje sljedeće naredbe:

Naredba za pretres i analizu sadržaja i čitanja poruka i drugih dostupnih podataka na mobilnom telefonu smrtno stradalog Dženana Memića; Naredba za vještačenje vozila Renault Clio, predato od imenovanog lica radi utvrđenja da li tragovi pronađeni na mjestu nesreće mogu poticati od ovog vozila, uz vođenje računa o tragovima biološkog porijekla i papilarnih linija, kao i da vještak navede sva druga zapažanja koja mogu biti od koristi; Naredbu za vještačenje odjeće koja je izuzeta od Dženana Memića i Alise Mutap; Naredba za vještačenje pištolja pronađenog u džepu jakne Dženana Memića; Prijedlog za izdavanje naredbe (od 25. februara 2016. godine upućen Kantonalnom sudu) za pretresanje i očitovanje svih dostupnih podataka iz memorije centralne jedinice precizirane marke Group Hoteli i restorani; Naredbe za timsko neuropsihijatrijsko vještačenje i za sudsko medicinsko vještačenje tjelesnih povreda koje je zadobila Alisa Mutap dana 8. februara 2016. godine.

14. Tužilaštvo je na osnovu člana 45. st. 1. i 2. a) i b) i člana 231. st. 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku (u daljnjem tekstu: ZKP) donijelo naredbu o provođenju istrage (broj T09 0 KTN 0098711 16 od 7. marta 2016. godine) protiv N.N. lica zbog osnova sumnje da su dana 8. februara oko 22,30 sati u Sarajevu, Općina Ilidža, u ulici Velika Aleja naspram broja 4 po prethodnom dogovoru a u namjeri da liše života Dženana Memića koji se kretao navedenom ulicom zajedno sa svojom djevojkom Alisom Mutap prišli istima a potom Dženana Memića i Alisu Mutap nepoznatim tupim mehaničkim predmetom više puta udarili u predjelu glave uslijed kojih udaraca je Dženan Memić dobio opsežne povrede tkiva mozga, čeno slijepoočnog režnja sa lijeve strane prijelom poda očne duplje prijelom lijeve lične kosti i uslijed kojih povreda je preminuo dana 15. februara 2016. godine u prostorijama KCUS, a Alisa Mutap zadobila tjelesne povrede, čime bi počinili krivično djelo ubistva iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona (u daljnjem tekstu: KZ) u vezi sa članom 31. istog zakona.

15. U naredbi je navedeno da osnovi sumnje da su osumnjičeni počinili krivično djelo proizilaze iz zapisnika o uviđaju Jedinice za saobraćaj navedenog broja, od 9. februara 2016. godine, odbukcionog zapisnika od 16. februara 2016. godine, zapisnika o saslušanju većeg broja svjedoka poimenično nabrojanih, sa datumom davanja izjave, izvještaja o kriminalističko tehničkoj pretrazi lica mjesta od 9. februara, crtež lica mjesta od 9. februara 2016. godine, službena zabilježba odjeljenja za opšti kriminal od 11. februara, 16. februara, od 17 februara (jedan broj) i od 17. februara (drugi broj) i druge dokumentacije u predmetu. U cilju razrješenja okolnosti pod kojima je izvršeno krivično djelo i u cilju prikupljanja dokaza u istrazi provest će se sljedeće istražne radnje: 1) Ispitivanje osumnjičenih N.N. osoba; 2) ispitivanje svjedoka Alisa Mutap, Muriza Memića i drugih svjedoka po potrebi ; 3) Po potrebi provesti potrebna vještačenja kao i druge istražne radnje.

16. Tužilaštvo je dana 9. marta 2016. godine poslalo urgenciju MUP-u Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za kriminalističku tehniku, forenziku i KDZ Sarajevo da što hitnije dostave nalaz i mišljenje vještačenja pištolja koji je pronađen kod Dženana Memića; Nalaz i mišljenje vještačenja vozila marke Renault Clio, te tragova izuzetih prilikom uviđaja od 8. februara 2016. godine; nalaz i mišljenje svih dostupnih podataka iz centralne jedinice vlasništvo Group hoteli i restorani te nalaz i mišljenje pretresanja mobitela vlasništvo Dženana Memića.

17. Tužilaštvo je u narednom periodu od 9. marta 2016. godine do aprila 2016. godine, tražilo što hitnije postupanje po predmetu od strane lica koja se trebala da izvrše određena ispitivanja (dostave nalaz i mišljenje, provedu vještačenja i drugo). Između ostalog, Tužilaštvo je donijelo naredbu za vještačenje komada laka sa slojem kita pronađenog na licu mjesta u ulici Aleja Lipa do broja 4 i označen kao trag broj 4, te nespornog materijala sa putničkog motornog vozila marke „Renault Clio“ navedenog vlasnika, naredbu za provođenje biološkog i DNK vještačenja tragova i biološkog porijekla; vještačenje računara vlasništvo Group Hoteli i restorani radi utvrđivanja postoji li video zapis hotelskog video nadzora za period od 8. do 11. februara 2016. godine, da li je nešto brisano i ukoliko postoji da se izvrši analiza, kao i izdalo naredbu za otvaranje i pregled oduzetih predmeta, te tražilo od Kantonalnog suda izdavanje novih naredbi za pretresanje kompjuterskih sistema i uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka i mobilnih aparata naznačenih lica/vlasnika.

18. Tužilaštvo je 4. aprila 2016. godine donijelo naredbu za rekonstrukciju događaja od 8. februara 2016. godine kojoj su trebali prisustvovati tužioci (tri tužioca) službena lica MUP-a, sudski vještak medicinske struke, Alisa Mutap i psiholog tužilaštva. U naredbi je navedeno da će se rekonstrukcija događaja obaviti uz pomoć stručnih osoba kriminalističke struke, te ovlaštenih službenih lica MUP-a Odjel za opći kriminal koji će pod nadzorom tužioca pomoći u pronalaženju, osiguranju, opisivanju tragova, te izvršiti potrebna mjerenja i snimanja i sačiniti skicu, foto dokumentaciju i zapisnik o rekonstrukciji te prikupiti druge potrebne podatke.

19. U narednom periodu, od 6 aprila 2016. godine, Tužilaštvo opet donosi nove naredbe - vještačenje telefona sa SIM karticom preminulog Dženana Memića; da se provedu dodatne radnje od strane MUP-a, traži da Zavod za hitnu medicinsku pomoć što hitnije dostave medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na intervenciju službe prilikom događaja koji se desio 8. februara 2016. godine, donosi nove naredbe za pretres podataka telefona; da MUP prikupi informacije od lica – radnika JU Zavod za hitnu medicinsku pomoć na okolnosti njihove intervencije 8. februara 2016. godine, sa posebnim osvrtom na određene okolnosti koje su navedene u zahtjevu; naredba za dopunsko vještačenje povreda koje su zadobili Dženan Memić i Alisa Mutap (sa uputama vještaku na šta da se posebno izjasni); naredbu za timsko vještačenje Alise Mutap; Kantonalnom sudu

dostavlja prijedlog za izdavanje naredbe za uzimanje nespornih bioloških tragova brisa bukalne sluznice za DNK vještačenje od poimenično nabrojanih lica, (Kantonalni sud je 12. maja 2016. godine donio naredbu za tjelesni pregled šest osoba u smislu uzimanja brisa bukalne sluznice koji će se dostaviti FMUP-u za forenziku i podršku a potom izvršiti upoređivanje sa predmetima za koje postoji sumnja da su upotrijebljeni prilikom izvršenja krivičnog djela); podnosi prijedlog za izdavanje naredbe za deponovanje privremeno oduzetih predmeta koji su od strane poimenično navedenih lica predata MUP-u.

20. Takođe, u navedenom periodu Tužilaštvo je ispitivalo informacije u vezi sa nestankom spornog video nadzora sa hotela Crystal vlasništvo Group hoteli Ilidža; provjere određenih lica i eventualnog konflikta među istima, kao i eventualnog konflikta do kojeg je došlo pred objektom na Ilidži.

21. Tužilaštvo je 19. maja 2016. godine uputilo dopis MUP-u Republike Srpske u kojem navodi da su pronađeni tragovi na mjestu nesreće vozila koje koristi ili je koristio Jamin (sin Ljube) Seferović, a koji se trenutno nalazi na području Banja Luke, a da je vozilo u međuvremenu prodato, te je Tužilaštvo zatražilo da se navedeno provjeri. Tužilaštvo je 20. maja 2016. godine donijelo naredbu o izuzimanju bioloških tragova na određenim predmetima (tačno naznačenim kao čekić, ključ, odjeća i ostalo itd.) koji su oduzeti ili predati od poimenično navedenih lica s ciljem identifikacije počinioca krivičnog djela ubistva.

22. Tužilaštvo je 23. maja 2016. godine Univerzitetsko kliničkom centru Sarajevo dostavilo zahtjev u kojem su tražili da im se dostavi snimak glave i vratne kičme za Alisu Mutap koji je napravljan 9. februara 2016. godine.

23. Tužilaštvo traži od Obavještajno sigurnosne agencije BiH dostavu svih prikupljenih informacija u vezi sa događajem od 8. februara 2016. godine; istog dana MUP-u (Sektor kriminalističke službe) je dostavljen dopis o provođenju potrebnih radnji u predmetu povodom istrage krivičnog djela ubistva, te je na četiri stranice Tužilaštvo navelo šta je sve potrebno da se uradi (nova saslušanja svjedoka, identifikacija određenih lica, otkrivanje imena svih lica koja su povrijeđenim pružala pomoć, te druge opisane radnje). Dana 24. maja 2016. godine Tužilaštvo je uputilo pozive za svjedoke radi davanja izjave u Tužilaštvu. Tužilaštvo nastavlja sa traženjem dodatnih informacija, provođenjem vještačenja, pregledom pronađenih video snimaka, te traži dopunsko vještačenje tjelesnih povreda (27. maja 2016. godine).

24. Tužilaštvo je dana 1. juna 2016. godine donijelo naredbu o provođenju istrage protiv Ljube Seferovića, Vasvije Sejdović, zbog osnova sumnje da su na opisani način (nakon kontakta vozilom

sa Dženanom Memićem i Alisom Mutap iz vozila izašli i u namjeri da iste liše života fizički ih napali mehaničkim oruđem) čime bi Ljubo Seferović i Vasvija Sejdović zajedno počinili krivično djelo ubistva, iz člana 166. stav 1. KZ u vezi sa članom 31. KZ, u vezi sa članom 28. KZ, a Bekrija Seferović sam, počinio krivično djelo sprječavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ FBiH.

25. U naredbi o provođenju istrage se navodi da osnovi sumnje da su osumnjičeni počinili krivično djelo proizilaze iz zapisnika o uviđaju, obdukcionog zapisnika i medicinske dokumentacije, nalaza DNA i biološkog vještačenja, mehanoskopskog vještačenja odjeće, vještačenja mehaničkih tragova, zapisnika o saslušanju svjedoka, izvještaja o pretresanju lica bez naredbe sa zapisnikom za pretresanje, službenih zapisnika, poligrafskog testiranja za određena navedena lica, naredbe za oduzimanje predmeta, zapisnika o ispitivanju osumnjičenih i ostalih dokaza, te se u cilju razrješenja okolnosti predmeta treba provesti ispitivanje osumnjičenih, svjedoka i po potrebi potrebna vještačenja kao i druge istražne radnje.

26. Tužilaštvo nakon donošenja naredbe nastavlja sa provođenjem istražnih radnji, nove naredbe za vještačenja komada stakla pronađenog na licu mjesta sa nespornim komadima sa vozila kombi, saslušanja svjedoka koja imaju podatke o kritičnom događaju, traži dostavu listinga i poziva za određene precizirane brojeve telefona i lica koji su ih koristila.

27. Tužilaštvo je dana 7. juna 2016. godine donijelo naredbu za rekonstrukciju događaja (od 8. februara 2016. godine) kojoj će biti prisutni krim tehnika MUP-a, ovlaštena službena lica MUP-a, kantonalni tužioci, tužioci Federalnog tužilaštva, svjedok, vještak sudske medicine, vještak FUP-a, vještak saobraćajne struke i osumnjičeni, te je dalje izdavalo upute s ciljem poduzimanja neophodnih radnji oko rekonstrukcije.

28. Tužilaštvo nastavlja prikupljanje informacija u vezi sa kritičnim događajem, te daje nove upute MUP-u oko pronalaska svjedoka i njihovog saslušavanja, kao i vrši pozivanje svjedoka radi davanja izjave pred Tužilaštvom, te predlaže izdavanje naredbe za uzimanje neposrednih bioloških tragova za DNK vještačenje sa predmeta oduzetih od osumnjičenih i brisa bukalne sluznice osumnjičenih; naredbu za vještačenje dostavljenog video i foto materijala; naredbu za tjelesni pregled osumnjičenih; naredbu za biološko i DNK vještačenje tragova biološkog porijekla, naredbu za hemijsko vještačenje tragova na odjeći Dženana Memića i Alise Mutap, te naredbu za provođenje vještačenja po vještaku saobraćajne struke, ponovo naredbu za medicinsko vještačenje (na osnovu neposrednog zapažanja prilikom rekonstrukcije) o vrsti stepenu i načinu nastanka povreda oštećenih; te je Tužilaštvo tražilo prikupljanje novih informacija (koje proizilaze iz izjava osumnjičenih) hitno

dostavljanje izvještaja o poduzetum radnjama u vezi rekonstrukcije događaja, te analizu poziva i poruka BiH telekoma i hitno dostavljanje nalaza vještaka medicinske struke.

29. Tužilaštvo je dana 24. juna 2016. godine donijelo naredbu o provođenju Istrage protiv Ljube Seferovića i Bekrije Seferovića zbog osnova sumnje da su Ljubo Seferović sam-dana 8. februara 2016. godine, oko 23,00 sati na Ilidži, upravljajući vozilom preciziranih karakteristika protivno odredbama člana 174. stav 1., člana 25. stav 1., člana 43. stav 1. i člana 28. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima na detaljno opisan način udario u pješake Dženana Memića i Alisu Mutap, od kojeg udara je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede, od kojih povreda je preminuo, a Alisa Mutap lake tjelesne povrede, te (pod tačkom 2.) nakon što je udario pješake protivno odredbama člana 154. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima, povećao brzinu kretanja, ostavljajući bez pomoći lica koje je ozlijedio i čiju ozlijeđenu je uzrokovao, čime bi Ljubo Seferović pod tačkom 1. počinio teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ a pod tačkom 2. krivično djelo neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nesreći; Bekrija Seferović - sam na opisani način pod tačkom 3. počinio krivično djelo sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ.

30. Tužilaštvo je dostavilo apelantu akt broj T09 0 KT 0098711 16 od 24. juna 2016. godine u kojem ga obavještava, u smislu odredbi člana 239. stav 2. ZKP, da je donijeta naredba o obustavi istrage protiv osumnjičene Vasvije Sejdović zbog krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav 1. KZ, u vezi sa članom 31. KZ, a sve u vezi sa članom 28. KZ jer nema dovoljno dokaza da je osmnjičena Vasvija Sejdović počinila navedeno krivično djelo.

31. U obrazloženju je navedeno da je dana 1. juna 2016. godine Tužilaštvo donijelo naredbu o provođenju istrage protiv Ljube Seferovića i Vasvije Sejdović zbog krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav 1. KZ u vezi sa članom 33. KZ, a sve u vezi sa članom 28. KZ a protiv Bekrije Seferović zbog krivičnog djela sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ, te šta im se stavljalalo na teret. Tužilaštvo je navelo da je osumnjičena dala iskaz u Tužilaštvu dana 1. juna 2016. godine, u kojem je opisala događaj od 8. februara 2016. godine. Takođe, navedeno je da su provedena vještačenja tragova krvi koji su pronađeni na licu mjesta, te na odjeći Dženana Memića i Alise Mutap, a vještačenjem je utvrđeno da ovi tragovi potiču od nespornih uzoraka Dženana Memića i Alise Memić. Tužilaštvo je navelo šta proizilazi iz zapisnika o uviđaju, kao i šta je pronađeno/izuzeto uviđajnim radnjama. Provedeno je mahaničko vještačenje tragova stakla i plastike koji su pronađeni na licu mjesta, a vještačenjem je utvrđeno da potiču od prednjeg fara i pokazivača pravca na strani vozača od kombi vozila marke VW Transporter marke T4, proizvodnje 1990-1996. godina. Takođe, obavljena je rekonstrukcija događaja kojoj su prisustvovali vještaci medicinske struke, saobraćajne

te mahanoskopske struke, te su isti na osnovu neposrednih opažanja i uvidom u dokumentaciju dali svoje nalaze i mišljenja. Uzimajući u obzir sve navedeno Tužilaštvo je izvelo zaključak da navodi koji se osumnjičenoj Vasviji Sejdović stavljaju na teret da je zajedno sa svojim suprugom Ljubom Seferovićem izašla iz vozila a zatim njima poznatim predmetom nanijela povrede Dženanu Memiću i Alisi Mutap uslijed kojih je Dženan Memić preminuo nisu potkrijepljeni materijalnim dokazima, niti iskazima svjedoka. Nakon obavljene rekonstrukcije, te provedenih vještačenja, te uzimajući u obzir da je pronađeno vozilo koje je kritične noći vozio Ljubo Seferović, Tužilaštvo je izvelo zaključak da ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičenja Vasvija Sejdović počinila krivično djelo ubistva. U skladu sa novim činjeničnim stanjem u predmetu Tužilaštvo je donijelo naredbu o provođenju istrage protiv Ljube Seferović zbog postojanja osnova sumnje da je počinio teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ i krivično djelo neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u saobraćajnoj nezgodi iz člana 337. stav 2. KZ u vezi sa stavom 1. KZ, a sve u vezi sa članom 54. KZ, a protiv Bekrije Seferovića da je počinio krivično djelo sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ.

32. U aktu je navedeno da je dozvoljena pritužba Uredu Tužioca u skladu sa članom 239. stav 2. u vezi sa članom 231. stav 4. ZKP kao i da se u smislu odredbe člana 239. stav 3. u vezi sa stavom 1. tačka c) ZKP mogu dostaviti nove činjenice i okolnosti koje ukazuju na postojanje osnova sumnje da je osumnjičena Vasvija Sejdović počinila navedeno krivično djelo, te u tom slučaju tužilac može ponovo otvoriti istragu.

33. Apelant je uložio pritužbu Uredu Glavnog tužioca Tužilaštva 7. jula 2016. godine, kao i zahtjev 26. jula 2016. godine za izuzeće Tužilaštva, Glavne tužiteljice, kao i tužitelja (Meris Čato i Ivana Petković).

34. Tužilaštvo je donijelo rješenje broj A-837/16 od 3. avgusta 2016. godine, kojim je odbačen kao nedopušten zahtjev za izuzeće Tužilaštva, Glavne tužiteljice Tužilaštva i postupajućih tužilaca za dalje postupanje u predmetu broj T 09 0 KT 0098711 16 koji je dana 26. jula 2016. godine podnio oštećeni [apelant] putem punomoćnika, iz razloga što je zahtjev za izuzeće podniet od strane neovlaštene osobe.

35. U obrazloženju rješenja Tužilaštvo se pozvalo na odredba člana 44. stav 1. ZKP, te je navelo da član 44. stav 4. u skladu sa članom 40. ZKP propisuje da stranke ili branitelj mogu tražiti izuzeće samo poimenično određenog tužioca, odnosno glavnog tužioca, a nije dozvoljeno tražiti izuzeće cijelog tužilaštva, zbog čega je u skladu sa članom 42. ZKP zahtjev apelanta odbacio. Osim toga, u

navedenom slučaju oštećeni je tražio izuzeće, a on nije stranka u postupku te ne spada u krug lica koji mogu ovo tražiti u skladu sa članom 40. stav 4. ZKP, u vezi sa članom 21. stav 1. tačka f) ZKP.

36. Tužilaštvo je apelantu dostavilo akt broj T09 0 KTP 0098711 16 od 9. avgusta 2016. godine, kojim je Ured Glavne Tužiteljice nakon razmatranja predmetnog spisa i pritužbe apelanta pritužbu odbilo kao neosnovanu dajući za isto razloge:

37. Tužilaštvo je navelo da mišljenje apelanta da je naredba o sprovođenju istrage trebala biti donijeta odmah po krvičnom događaju tj. 8. februara 2016. godine nije ispravno. Naredba o provođenju istrage se donosi ako postoji osnovana sumnja da je izvršeno krivično djelo i takva naredba, između ostalog, sadrži podatke o počiniocu krivičnog djela, ukoliko su poznati, opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela i zakonski naziv djela. Tužilaštvo je formiralo predmet u konkretnom slučaju 10. februara 2016. godine, po prijemu operativnog materijala MUP-a, dana 12. februara 2016. godine je zatražena medicinska dokumentacija za Dženana Memića, koja je dostavljena 22. februara 2016. godine, i 29. februara 2016. godine Tužilaštvu je dostavljeno mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo nakon obavljenje obdukcije tijela, te je tek tada Tužilaštvo raspolagalo dokazima na osnovu kojih je moglo donijeti naredbu o provođenju istrage. Naime, tek po pribavljanju ovih dokaza mogla se izvršiti pravna kvalifikacija krivičnog djela pa prema tada raspoloživim dokazima postojao je osnov sumnje da je počinjeno krivično djelo ubistva iz člana 166. KZ i kako je počinilac –osumnjičeni tada bio nepoznat to je donijeta naredba o provođenju istrage protiv NN osobe zbog krivičnog djela ubistva iz člana 166. KZ, a sve navedeno u skladu sa članom 231. ZKP.

38. Nadalje, Tužilaštvo je odgovorilo na navod iz pritužbe o prekvalifikaciji - navodeći da nije tačan - da je nakon kritičnog događaja taj događaj kvalifikovan kao saobraćajna nesreća po nepoznatom počiniocu, da bi Glavna tužiteljica putem medija obavijestila javnost da je događaj okvalifikovan kao krivično djelo ubistva.

39. Tužilaštvo je istaklo da u ovom dijelu pritužba ne pravi razliku između kvalifikacije događaja i kvalifikacije krivičnog djela u naredbi za provođenje istrage. Naime krivično djelo može biti pravno okvalifikovano tek kada tužilaštvo raspolaze određenim dokazima (kako je naprijed navedeno) a Glavna tužiteljica je samo obavijestila javnost o pravnoj kvalifikaciji koja je navedena u naredbi o provođenju istrage od 8. marta 2016. godine. Što se tiče navoda iz pritužbe da je događaj polovinom juna ponovo okvalifikovan kao saobraćajna nezgoda, Tužilaštvo je navelo da je tačno da je u toku istrage predmetno djelo pravno prekvalifikovano u krivično djelo teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1 KZ FBiH i neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ. Sporno je što u ovom dijelu

pritužba netačno navodi da je tužilac prvobitno okvalifikovao događaj kao saobraćajna nezgoda (riječ je o kvalifikaciji događaja). Pravna kvalifikacija krivičnog djela određena je u naredbi o provođenju istrage kao krivično djelo ubistva iz člana 166. KZ od 8. marta 2016. godine. Dakle, Tužilaštvo je postupalo u skladu sa zakonom i sadržinom pribavljenih dokaza.

40. Tužilaštvo je navelo da je osnovni zadatak istrage da se pribave dokaze i utvrde činjenice (u konkretnom slučaju istraga se u početku bavila pronalaženjem počinioca) i shodno tim rezultatima odredi o kojem krivičnom djelu se radi. To podrazumjeva vođenje istrage koja je u konkretnom slučaju vođena da se pronade počinitelj krivičnog djela, da se utvrdi o kojem se krivičnom djelu radi, a sve nakon preduzimanja opsežnih radnji u periodu neposredno nakon kritičnog događaja. U konkretnom slučaju, kako proizilazi iz akta Tužilaštva, jedino nije bilo sporno da je krivično djelo počinjeno, a u cilju utvrđivanja i pronalaska počinioca/laca i utvrđivanja pravne kvalifikacije krivičnog djela Tužilaštvo je preduzelo niz predistražnih i istražnih radnju u saradnji sa MUP-om. Dakle, prema navodima Tužilaštva, navedena primjedba iz pritužbe o pravnoj prekvalifikaciji krivičnog djela ne stoji.

41. Nadalje, Tužilaštvo se očitovalo na navode iz pritužbe da je u ovom predmetu u dva navrata provođenja rekonstrukcija i to nezakonito oba puta i da su rezultati takvih rekonstrukcija potpuno nepouzdati. Tužilaštvo je navelo da su ovi navodi proizvoljni i ničim utemeljeni. Zaključak pritužbe da je rekonstrukcija provedena samo u prisustvu Alise Mutap i postupajućeg tužitelja o čemu je naknadno sačinjen zapisnik i da su obje rekonstrukcije provedene bez prisustva ovlaštenih lica nisu tačne. Naime, obje rekonstrukcije su provedene u skladu sa članom 108. ZKP u prisustvu tužitelja i drugih ovlaštenih službenih lica. Prva rekonstrukcija je obavljena u prisustvu više tužitelja i drugih službenih osoba i Alise Mutap kao svjedoka i jedinog očevica kritičnog događaja. Nadalje, suprotno navodima pritužbe softver za simulaciju i rekonstrukciju saobraćajnih nezgoda se ne koristi na rekonstrukcijama i uviđajima već se navedeni softver koristi od strane vještaka prilikom vještačenja i na osnovu podataka pribavljenih na uviđaju ili rekonstrukciji događaja. Takav softver je u konkretnom slučaju korišten od strane vještaka saobraćajne struke.

42. Pritužba se, kako navodi Tužilaštvo, bavi analizom dokaza koji su u tužilačkom spisu i koji nisu na zakonit način mogli doći u posjed podnosioca pritužbe (apelanta), a kojim se pokušava dovesti u pitanje zakonitost rada Tužilaštva. Tako se analizira snimka video nadzora koja je provedena u režiji oštećenog u inostranstvu i koja pokazuje da je motor predmetnog kombija bio hladan i time se pokušava dovesti u pitanje činjenično stanje koje je utvrđeno od strane tužilaštva. Tužilaštvo s tim u vezi navodi da ukoliko takav dokaz postoji isti je pribavljen nezakonito (bez naredbe) i sa sadržinom takvog dokaza Tužilaštvo nije upoznato, a navod oštećenog (apelanta) koji je iznio Federalnom

tužilaštvu u pogledu analize video snimka je provjeren od strane Tužilaštva, te kao i ostali navodi i nije potvrđen. Uostalom, kako navodi Tužilaštvo, predmetno motorno vozilo je bilo parkirano prije događaja i nije korišteno.

43. Nadaje, netačan je navod pritužbe da Tužilaštvo nije pribavilo sve kontakte „putem sredstava komunikacija“. Sve telefonske komunikacije u odnosu na potencijalne počiniocce su pribavljane i analizirane. Suprotno navodima pritužbe, Tužilaštvo je pribavilo sve dokaze na okolnost saobraćajne nesreće i dovelo ih u međusobnu vezu i tako utvrdilo na koji način se saobraćajna nesreća dogodila i njenu dinamiku. Nije tačan navod da nije provedeno timsko vještačenje na okolnost saobraćajne nesreće, jer su na rekonstrukciji događaja koja je obavljena, pored ostalih bila prisutna tri vještaka, pa je nakon toga obavljeno više vještačenja po vještacima različitih struka i tako pouzdano utvrđeno kako je do nesreće došlo i naleta na pješake kritične prilike, te koje povrede su pješaci zadobili i na koji način.

44. Prema navodima Tužilaštva, proizvoljno pritužba navodi da su uviđajem pronađeni tragovi – ostaci stakla i plastike, tragovi koji mogu ukazivati na saobraćajnu nezgodu koja nema veze sa ovim događajem. Naime, na licu mjesta su pronađeni tragovi koji su se tokom istrage na osnovu pribavljenih dokaza sasvim pouzdano doveli u vezu sa nezgodom, koju je prouzrokovalo konkretno vozilo i kojom je upravljao osumnjičeni Ljubo Seferović kao vozač. To potvrđuje sadržina brojnih pribavljenih dokaza čija sadržina je rezultirala ovakvim utvrđenjem (vještačenja vozila, tragova, vrste i mjesto povreda oštećenih, oštećenja odjeće oštećenih, iskazi svjedoka, video nadzor sa dva objekta). Takođe, prema mišljenju Tužilaštva pritužba proizvoljno komentariše izgled vozila nakon nezgode, pa navodi da lijevi far vozila kombi nije razbijen, tj da su oba fara čitava, kao i vjetrobransko staklo; da povrede na tijelu Dženana Memića ne odgovaraju navodnim oštećenjima kombi vozila; da nije utvrđeno mjesto naleta vozila na Dženana Memića, zaustavno mjesto pješaka sa tragovima krvi, način i brzina kretanja vozila kombi.

45. Tužilaštvo navodi da posebno začuđuje ocjena dokaza Tužilaštva od strane pritužbe. Naime, na zakonit način pritužba nije mogla doći u posjed dokaza koje analizira pa to za posljedicu ima komentarisanje dokaza tužilaštva u fazi istrage koja je u toku i proizvoljno tumačenje kritičnog događaja bez iznesene argumentacije. Tako pritužba proizvoljno i netačno navodi da je osumnjičena „Seferović Vasvija“ dala izjavu 31. maja 2016. godine i da je tada navela da je njen suprug vozilom udario NN muško lice i da je nakon toga izašao iz vozila i prišao NN licu pa ga više puta udario. Naime, takvo nešto osumnjičena nije navela u svojoj izjavi, već je to prema navodima službene zabilješke MUP-a izjavila u neformalnom razgovoru pripadnicima MUP-a. Pritužba postavlja pitanje i komentariše da li je o ovom obaviješten tužilac i da li je išta poduzeo tim povodom. O tome su

obavješteni tužioci koji su tom prilikom bili u prostorijama MUP-a i uzimali izjavu od osumnjičene i koja u svojoj izjavi takve navode nije ponovila. I pored toga, a u cilju provjere takvih navoda, tužilaštvo je na osnovu sadržine pomenute službene zabilješke ostalo kod pravne kvalifikacije krivičnog djela ubistva i po tom osnovu na osnovu pomenute službene zabilješke izdejstvovalo pritvor ovoj osumnjičenoj. Međutim, Kantonalni sud u Sarajevu je u konačnici ukinuo mjeru pritvora navodeći da se podaci iz službene zabilješke MUP-a od 1. juna 2016. godine, gdje ovlaštene službene osobe samo djelomično interpretiraju sadržaj neformalnog razgovora sa osumnjičenom i koji dio razgovora je osumnjičena kasnije opovrgla, ne mogu koristiti kao dokaz.

46. Dakle, nije riječ o izjavi osumnjičene koja je uzeta u smislu člana 92. st. 2. i 3. ZKP, pa na osnovu člana 11. stav 2. ZKP navedena službena zabilješka se ne može koristiti kao zakonit dokaz.

47. Na taj način, imajući u vidu i sve ostale dokaze, Kantonalni sud je utvrdio da nema osnovane sumnje da je počinjeno krivično djelo ubistva iz člana 166. stav 1. KZ u vezi sa članom 31. KZ, a sve u vezi sa članom 28. istog zakona, dakle da su imenovani počinili krivično djelo ubistva u saučesništvu u vezi sa članom 31. istog zakona. Istovremeno, Tužilaštvo nalazi važnim istaći da je u toku istrage provjeravalo navod osumnjičene „Seferović Vasvije“ iz službene zabilješke i zaključilo kako nema ni jednog dokaza koji potvrđuje ono što je zabilježeno od strane pripadnika MUP-a u predmetnoj službenoj zabilješci i što je osumnjičena rekla u neformalnom razgovoru. U konačnici to je rezultiralo pravnom kvalifikacijom krivičnog djela i odlukom na koju je uložena pritužba.

48. Pritužba, kako ističe Tužilaštvo, nadalje improvizuje i navodi kako je svjedokinja Alisa Mutap saslušana dana 10. februara 2016. godine u MUP-u, o čemu uopšte nije sačinjen zapisnik. Riječ je o još jednom netačnom navodu jer je zapisnik sačinjen te dostavljen u spis. Slijedom navedenog netačno je i da je svjedokinja saslušana tek 5. aprila 2016. godine. Nadalje, pritužba iznosi stručne zaključke koji su u domenu vještaka, a koji zaključci se odnose na navodnu amneziju svjedoka Alise Mutap. Tužilaštvo je navelo da je i u tom dijelu provelo vještačenje po stručnim osobama. Tužilaštvo ističe da se pritužbom problematizira i nalaz vještaka medicinske struke, zaključujući da sadržina tih nalaza potvrđuje osnovnu tezu pritužbe da istraga nije provedena u skladu sa zakonom.

49. Tužilaštvo je nadalje navelo da se krivo (u pritužbi) interpretira člana 239. ZKP, te navodi da obavijest (da se istraga obustavlja) ne predstavlja tužilačku odluku, pa tužilaštvo nije ni dužno u obavijesti navoditi sve pribavljene dokaze, njihovu sadržinu i nije u obavezi vršiti njihovu analizu i ocjenu. U obavijesti se iznose samo oni razlozi kojima se tužilac rukovodio da donese odluku o obustavi istrage, a takvi razlozi su navedeni u obavijesti tužioca, pa je ista sačinjena u skladu sa

- članom 239. ZKP i uputstvom Glavnog Federalnog tužioca A-164/2015 od 16. marta 2015. godine. Zbog toga je suvišno iznositi razloge zašto se u obavijesti ne iznose sadržaji pribavljenih dokaza.

50. Tužilaštvo navodi da uz pritužbu nije dostavljena niti jedna nova činjenica ili okolnost koja ukazuje da postoji osnov za sumnju da je osumnjičena Vasvija Sejđović počinila krivično djelo ubistva iz člana 166. stav 1. KZ, u vezi sa članom 31. KZ. Tužilaštvo je navelo i da je u toku trajanja istrage sve navode apelanta provjerilo i ni jedan se nije potvrdio tačnim. Tužilaštvo je nadalje navelo da je svo vrijeme postupalo u skladu sa zakonom, da nije podleglo pritiscima, u skladu sa dužnostima koje tužilaštvo ima. U konkretnom slučaju pribavljeni su dokazi koji ukazuju da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni Ljubo Seferović počinio krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ i neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u saobraćajnoj nesreći iz člana 337. stav 1. istog zakona, a Bekrija Seferović za krivično djelo sprečavanja dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ. Tužilaštvo se pozvalo na rješenje Vrhovnog suda koje potvrđuje zaključak tužilaštva, a kojim je žalba Ljube Seferovića odbijena. Zbog navedenog pritužbu je valjalo odbiti kao neosnovanu, te je navedeno da se pritužba može podnijeti Federalnom tužilaštvu u skladu sa članom 9. stav 1. u vezi sa članom 20. stav 1. Zakona o Federalnom tužilaštvu.

51. Apelant je dana 21. septembra 2016. godine podnio pritužbu Glavnom Federalnom tužiocu protiv odluke Glavne tužiteljice Tužilaštva.

52. Federalno tužilaštvo je dana 30. septembra 2016. godine aktom broj T11 0 KTA 0002430 16 obavijestilo apelanta da su od Tužilaštva zatraženi predmeti te će, nakon što ih dobiju i izvrše uvid u iste, uz ocjenu stanja u predmetu, dati stav o utemeljenosti navoda iz pritužbe, o čemu će obavijestiti apelanta.

53. Federalno tužilaštvo, Glavni Federalni tužilac donio je rješenje broj T11 0 KTA 0002430 16 od 28. oktobra 2016. godine, kojim je pritužba apelanta izjavljena protiv odluke Glavne tužiteljice Tužilaštva od 9. avgusta 2016. godine i rješenja Glavne tužiteljice Tužilaštva broj A-837/16, od 3. avgusta 2016. godine odbijena kao neosnovana. Istim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev apelanta za prenošenje nadležnosti za postupanje u predmetu Tužilaštva sa tog Tužilaštva na Federalno tužilaštvo ili neko drugo tužilaštvo.

54. U obrazloženju rješenja je najprije navedeno da je Federalno tužilaštvo već vršilo kontrolu postupanja tužitelja u konkretnom predmetu, te je zaključeno da je bez obzira na određene nedorečenosti u pogledu donošenja naredbe o provođenju istrage protiv NN lica zbog krivičnog djela ubistva (što će se naknadno objasniti) postupanje zaduženih tužilaca bilo u skladu sa zakonom, te su poduzete radnje od samog početka bile usmjerene samo na otkrivanje počinitelja i identifikaciju

krivičnog djela. Utvrđeno je da je postupanje bilo efikasno i da su se provjeravale sve prispjele informacije do kojih se dolazilo kako od strane ovlaštenih službenih osoba, kao i od drugih lica, te istraga nije bila usmjerena u pogrešnom pravcu, niti sa ciljem zaštite bilo koga, već je bila sveobuhvatna. Takođe, Federalno tužilaštvo navodi da u provođenju pojedinih istražnih radnji (kako u pripremi, tako u realizaciji) nije došlo do potpune primjene odredbi Uputstva o postupanju i saradnji ovlaštenih službenih lica i tužitelja u provođenju radnji dokazivanja, u toku istrage jer je evidentno da je dolazilo do curenja informacija, kako o načinu tako i o sadržini pojedinih provedenih radnji, pri čemu su se davali i određeni subjektivni zaključci u odnosu na načine, sredstva i moguće počinitelje krivičnog djela, a što je uticalo na nastajanje nepovjerenja kod apelanta. Nadalje, Federalno tužilaštvo navodi da je apelant dao izjavu djelatnicima Sektora krim policije MUP-a, na zapisnik dana 11. marta 2016. godine, da je ranije bio primljen u Tužilaštvu, kojom prilikom je izrazio nezadovoljstvo, a što je rezultiralo njegovom ocjenom datom u sredstvima informisanja da se istraga vodi u krivom pravcu i da on kao oštećeni nije mogao dobiti bilo kakvu informaciju. Apelant je dana 1. aprila 2016. godine primljen od strane tužiteljice koja je uključena na rad na predmetu, zajedno sa punomoćnikom, a kojom prilikom je apelant saopštio informacije sa kojima on raspolaže u vezi sa izlaskom medicinskog osoblja na lice mjesta, ocjene povreda koje je zadobio njegov sin i određenim ponašanjem oca povrijeđene djevojke. Tužiteljica je apelanta upoznala da se oštećenim u suštini ne mogu iznositi rezultati istrage, ali da Tužilaštvo i policija svakodnevno poduzimaju radnje na otkrivanju i istraživanju krivičnog djela, te je tužiteljica navela da će Tužilaštvo i dalje istraživati nove informacije koje dobiju, kao i informacije koje od njih dobiju.

55. Federalno tužilaštvo nadalje navodi da je predmet evidentiran u upisniku Tužilaštva 10. februara 2016. godine, na temelju operativnog materijala dostavljenog od strane MUP-a, povodom saobraćajne nesreće koja se dogodila 8. februara 2016. godine, u kojoj je jedno lice zadobilo teške tjelesne povrede opasne po život, a jedno lice lakše tjelesne povrede. Uviđaj je obavljen na licu mjesta, zapisnik je sačinio inspektor Jedinice za saobraćaj, a samom uviđaju prisustvovao je dežurni tužilac i prema navodima zapisnika rukovodio uviđajem. Prilikom vršenja uviđaja pronađeni su tragovi (pobrojani) i sve je kasnije vještačeno. Prvi na lice mjesta došli su pripadnici Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, koji su u iskazima dali opis zatečenog stanja položaj tijela i informacije koje su dobili od oštećene, a to je da ih je udarilo auto velikom brzinom. Dežurni tužilac je u skladu sa članom 233. stav 1. ZKP dao potrebne upute a dana 10. februara saslušana je oštećena, bez prisustva tužitelja, koja je izrazila sumnju da ih je uopšte udarilo auto, a narednog dana Tužitelj je pozvao oštećenu i djelatnike MUP-a Odjel za krvne delikte kako bi provjerio navode iskaza oštećene, o čemu je sačinjena službena zabilježba od tužilaštva i ovlaštenih službenih osoba. Nadalje, Federalno

tužiteljstvo navodi da je tokom provođenja istrage saslušan veći broj svjedoka, da su provedena potrebna vještačenja tragova lica mjesta, te pribavljena medicinska dokumentacija za oštećene, te je dana 15. februara 2016. godine Tužilac obaviješten da je Dženan Memić preminuo. Vještak medicinske struke nije mogao da se izjasni o mogućem sredstvu nanošenja povreda Dženanu Mmeiću, te je tužitelj izdao naredbu za obdukciju, a vještak je dostavio izvještaj o odbukciji (29. februara 2016. godine), te na traženje Tužilaštva dopunu vještačenja dana 25. aprila 2016. godine. Federalno tužilaštvo navodi i druge provedene radnje, te navodi da je došlo do lišavanja slobode određenih lica koja bi se mogla dovesti u vezu sa izvršenjem predmetnog krivičnog djela, ali provedenim radnjama nisu utvrđeni dokazi iz kojih proizilaze osnovi sumnje da su navedene osobe učinile krivično djelo na štetu Dženana Memića. Federalno tužilaštvo ukazuje na pribavljeni i pregledani video nadzor sa objekata (koje nisu direktno pokrivali lice mjesta događaja), na kojim je evidentiran prolazak kombi vozila neposredno nakon predmetnog događaja.

56. Federalno tužilaštvo navodi da je Tužilaštvo dana 7. marta 2016. godine donijelo naredbu o provođenju istrage protiv NN lica zbog postojanja osnova sumnje da su počinili krivično djelo ubistva iz člana 166. KZ u vezi člana 31. KZ, a što je obrazloženo na način da to proizilazi iz prikupljenih izvještaja, iskaza, zapisnika i drugo. Imajući u vidu činjenice utvrđene uviđajem na licu mjesta (izuzeti tragovi), iskaze djelatnika koji su prvi došli na lice mjesta, te službene zabilješke djelatnika policije, podatke utvrđene iz video nadzora, nalaz i dopunu nalaza obducenta, federalni tužioci su ocijenili da se čini upitnom pravna kvalifikacija određena naredbom o provođenju istrage. U suštini, prema mišljenju Federalnog tužilaštva, za zaključiti je da je pravna kvalifikacija određena zbog izuzetno velikog interesovanja za predmetni događaj (okupljana građana, izjave apelanta da istraga ide u krivom pravcu, medijski natpisi i drugo) koji je po svojim manifestacijama predstavljao ne mali pritisak, ne samo na zaduženog tužioca već na Tužilaštvo u cjelini. Federalno tužilaštvo je nadalje navelo da je nakon donošenja naredbe o provođenju istrage nastavljeno sa istražnim radnjama, pribavljeni su nalazi i mišljenja vještaka u odnosu na tragove nađene na licu mjesta, biološka vještačenja tragova izuzetih sa odjeće i drugo.

57. Nadalje, Federalno tužilaštvo navodi da je od evidentiranja događaja do izvršene kontrole ovog (Federalnog) tužilaštva saslušano preko 40 osoba u svojstvu svjedoka, ali čija svjedočenja nisu dala moguće odgovore u odnosu na eventualne počinitelje, već su saslušani svjedoci u suštini davali svoje subjektivne ocjene. Federalno tužilaštvo se osvrnulo i na svjedočenje jednog od svjedoka djelatnika MUP-a Jedinice uza saobraćaj, koji je u svom svjedočenju naveo da mu je u informativnom razgovoru povrijeđena rekla da je 100% sigurna da ona i njen mladić nisu dobili nikakve povrede ni

od kakvog vozila, a što je suprotno navodima službene zabilješke koju je isti sačinio. Glavna tužiteljica Tužilaštva je organima MUP-a dostavila informaciju o ponašanju ovog djelatnika.

58. Nadalje, Federalno tužilaštvo navodi da je Glavna tužiteljica Tužilaštva u cilju uspješnijeg rada na predmetu postavila osim postupajućeg još jednog tužioca, nakog čega se utvrđuju planovi rada, odnosno provođenje istrage u mogućim pravcima, a u cilju utvrđivanja počinitelja. U tom smislu je sačinjen i zahtjev službenim osobama kojim se traži saslušanje većeg broja svjedoka na tačno utvrđene okolnosti, ponovno saslušanje saslušanih svjedoka, te pribavljanje drugih činjenica. Naprijed navedene aktivnosti rezultirale su pronalaskom i lišavanjem slobode Ljube Seferovića, Vasvije Sejdović i Bekrije Seferovića, te donošenjem naredne o provođenju istrage protiv ovih lica zbog postojanja osnova sumnje da su počinili krivično djelo ubistva, iz člana 166. KZ u vezi sa članom 31. KZ (u odnosu na Dženana Memića) dok se pozivanje na član 28. KZ odnosi na Alisu Mutap jer je u odnosu na nju krivično djelo ostalo u pokušaju. Istom naredbom Bekriji Seferoviću se stavlja na teret počinjenje krivičnog djela sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ.

59. Federalno tužilaštvo nadalje iznosi da je osumnjičenim licima određen pritvor da bi u postupku po žalbi Kantonalni sud svojim rješenjem od 23. juna 2016. godine pritvor ukinuo, iz razloga što iz provedenih dokaza ne proizilazi postojanje osnovane sumnje da su osumnjičeni počinili krivično djelo ubistva. Dakle, nadležni sud nije našao postojanje dokaza koji bi ukazivali da se protiv osumnjičenih može podići optužnica zbog krivičnog djela ubistva. Iz navedenog je proizišla obaveza Tužilaštva da ponovo izvrši procjenu provedenih dokaza i u skladu sa tim utvrdi pravnu kvalifikaciju djela, što je urađeno naredbom o provođenju istrage od 24. juna 2016. godine. Po ovoj naredbi je predloženo određivanje pritvora koji prijedlog je Kantonalni sud prihvatio. Stoga, Federalno tužilaštvo zaključuje da je pravilna odluka da se protiv Vasvije Sejdović obustavi istraga, a o razlozima za takvu odluku tužitelj je obavijestio apelanta. S tim u vezi Federalni tužitelj se pozvao na odredbe člana 231. stav 2. ZKP u vezi sa odredbom člana 21. tačka j) ZKP. Federalno tužilaštvo je navelo da su nakon donošenja naredbe o provođenju istrage poduzete potrebne istražne radnje, nakon čega je podignuta optužnica, a koja je potvrđena od strane Kantonalnog suda.

60. Federalno tužilaštvo je navelo da su provedene i dvije rekonstrukcije, po naredbi tužitelja, u skladu sa članom 107. i 108. ZKP.

61. Dalje, Federalno tužilaštvo se izjasnilo da navodi apelanta da se predmetnim odlukama sprečava suđenje istih za krivično djelo ubistva, odnosno da apelant raspolaže dokazima da se u konkretnom slučaju radi o ubistvu, ne ukazuju na preuranjenost ili nezakonitost pobijanih odluka. Naime, u predmetu Tužilaštva ne postoje bilo kakvi dokazi iz kojih bi proizilazili osnovi sumnje da

se u konkretnom slučaju radi o krivičnom djelu ubistva, na to ko bi bio počinitelj tog krivičnog djela, niti su od strane oštećenog (apelanta) dostavljeni takvi dokazi. Potvrđena optužnica je rezultat dokaza prikupljenih tokom istrage u kojoj je više puta došlo do dopunjavanja nalaza i mišljenja vještaka, a u skladu sa novim činjenicama utvrđenim tokom istrage, kao i na činjenicama odnosno dokazima zasnovanim na izvršenim rekonstrukcijama, uz učešće svih potrebnih osoba, te vještaka, kao i uz učešće i korištenje prevoznog sredstva, koje je prethodno i vještačeno da bi se utvrdila oštećenja na vozilu koja su popravljena. Takođe, prigovor apelanta da nije pozvan na rekonstrukciju ne može se prihvatiti kao utemeljen, jer kako navodi Federalno tužilaštvo, navedena odredba člana 287. stav 3. ZKP se odnosi na glavnu raspravu.

62. Federalno tužilaštvo se očitovalo i na navode o izuzeću Tužilaštva, odnosno na preispitivanje rješenja broj A-837/16, pa pozivajući se na čl. 40. stav 1. i 44. stav 1. ZKP zaključilo da se pritužba ni u tom dijelu ne može smatrati utemeljenom. Federalno tužilaštvo je cijenilo i zahtjev da se predmet izuzme od Tužilaštva, te je pozivajući se na odredbe čl. 9. i 20 Zakona o Federalnom tužilaštvu cijenilo rad Tužilaštva efikasnim, te je navelo da kada je optužnica potvrđena od strane nadležnog suda istoj je data potvrda zakonitosti, zbog čega se rad Tužilaštva ne može ocijeniti nezakonitim. Takođe, Federalno tužilaštvo je cijenilo navode za prenos nadležnosti u smislu odredbe člana 35. stav 2. ZKP, u vezi sa članom 39. tačka f) ZKP, pa je odlučeno da ne postoje razlozi koji bi izazvali razumnu sumnju u nepristrasnost postupanja tužilaca Kantonalnog tužilaštva, pa samim tim ne postoje razlozi iz kojih je zahtjevu trebalo udovoljiti.

Skupština kantona Sarajevo Komisija za sigurnost

63. Apelant je obavijestio Ustavni sud da je povodom događaja u kojem je stradao sin apelanta Komisija za sigurnost Skupštine Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Komisija za sigurnost) formirala posebno ad hoc tijelo sa zadatkom da provjeri zakonitost rada MUP-a u istrazi u ovom predmetu. Apelant je od podnošenja apelacije u nekoliko navrata obavještavao Ustavni sud o ovom postupku.

IV. Apelacija

Navodi iz apelacije

64. Apelant u apelaciji ukazuje na povredu člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija). Apelant upućuje na nedostatke u istrazi, te na nezakonitost istrage odnosno navodi da hapšenje lica romske nacionalnosti smatra samo pokušajem da se ubisto njegovog sina prikaže kao saobraćajna nesreća. Apelant je u apelaciji hronološki naveo tok istrage, te ukazuje na „propuste“ u

- istrazi, kao i na određene odredbe ZKP za koje apelant smatra da su povrijeđene u konkretnom predmetu. Tako apelant upućuje na datum podnošenja naredbe o provođenju istrage (8. mart 2016. godine) iako se slučaj desio 8. februara 2016. godine. Apelant navodi da je tužilaštvo događaj okvalifikovalo kao saobraćajnu nesreću sa NN licem, da bi 8. marta bila donijeta formalna naredba o provođenju istrage zbog krivičnog djela ubistava, koja je potvrđena naredbom od 1. juna 2016. godine u odnosu na lica Ljubo Seferović i Vasvija Sejdović, da bi 24. juna 2016. godine istraga bila obustavljena u odnosu na Vasviju Sejdović i prekvalifikovano krivično djelo u odnosu na Ljubu Seferovića. U vezi sa ovim promjenama apelant upućuje na odredbu člana 293. stav 1. tačka c) i stav 3. ZKP. Apelant takođe ukazuje na odredbu člana 239. stav 2. ZKP i obavezu tužilaštva da obavijesti oštećenog o razlozima obustave istrage, a Tužilaštvo u konkretnom predmetu nije navelo te razloge. Apelant nadalje ukazuje i pojašnjava određene propuste:
 - apelantu nikada nije dostavljen zapisnik o uviđaju „iako je isti u više navrata tražio od MUP-a“ pogotovo imajući u vidu da je prvobitno događaj kvalifikovan kao saobraćajna nesreća, kao i naredbom od 24. juna 2016. godine kao krivično djelo protiv sigurnosti javnog saobraćaja;
 - dva puta je vršena rekonstrukcija događaja (prije 8. aprila i 24. juna), pa apelant postavlja pitanja (prije svega) zbog čega je vršena druga rekonstrukcija i koje su nove činjenice nastale nakon druge rekonstrukcije događaja, koje su dovele do nove kvalifikacije oba puta bez pozivanja oštećenog;
 - -apelant navodi da optužnica u odnosu na naredbu o provođenju istrage navodi nove činjenice (npr alkoholiziranost Ljube Seferovića ili izlazak iz auta od strane navedenih lica koji se kasnije ne pominje), odnosno na različit način opisuje (isti) događaj, te je tužilaštvo trebalo dati nove dokaze i pojašnjenje koje nije dalo u obavještenju (o obustavi istrage);
 - Apelant detaljno analizira iskaz Alise Mutap, za koji tvrdi da ga je mijenjala nekoliko puta, dovodi u pitanje amneziju ovog svjedoka, kao i da li je provedeno vještačenje njenog mentalnog zdravlja;
 - Apelant analizira i iskaze ostalih svjedoka, koje dovodi u vezu;
 - Apelant analizira video snimke i ukazuje na neke nelogičnosti u zaključku oko vremena kretanja pješaka i kombija; u ovom kontekst apelant ukazuje na određeno vještačenje, koje je provedeno u Kanadi po nalogu apelanta, iz kojeg proizilazi da je motor kombija hladan.
 - apelant upućuje na zaključak sudskog vještaka i konstatovanih povreda, koje ne odgovaraju sa (u optužnici) opisanom načinom odvijanja i nastanka navodne nesreće, a koje opet dovodi

u vezi sa izjavama Alise Mutap i Vasvije Sejdović o mjestu mogućeg kontakta vozila sa pješacima i smjeru kretanja pješaka, kao ni da povrede Dženana Memića ne odgovaraju oštećenima na kombi vozilu, kao i da video snimak ukazuje da su farovi na kombi vozilu čitavi; ;

- Apelant ukazuje da je sačinjen obdukcioni nalaz, ali i nalaz i mišljenje istog vještaka, te da tužilaštvo iz jednog nalaza izvodi dijametralno suprotne zaključke.;
- Apelant problematizuje nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke;
- Apelant upućuje da video snimak ukazuje da registracija na kombi vozilu (koja je navedena u optužnici) nije ista kao registracija sa video snimka; apelant ukazuje da se nakon događaja, a slijedom izjave Alise Mutap tražilo malo zeleno auto, a ne kombi vozilo.

Apelant je u apelaciji takođe ukazao da zbog osjetljivosti konkretnog predmeta od strane Komisije za sigurnost pokrenut postupak skupštinskog nadzora nad zakonitošću rada MUP-a i Uprave Policije MUP-a, te je za konkretan slučaj formirano ad hoc tijelo. U momentu podnošenja apelacija apelant je ukazivao na opstrukcije u vezi sa radom Komisije za sigurnost od strane MUP-a, odnosno da zbog odbijanja MUP-a da dostavi potrebne dokumente i podatke Komisija za sigurnost i ad hoc tijelo nisu u stanju da provjere zakonitost rada MUP-a na ovom predmetu, a time je dovedena u pitanje zakonitost istrage. Apelant je takođe ovim navodima potkrijepio zahtjev za privremenu mjeru, ukazavši da Tužilaštvo prije konačnog izvještaja Komisije za sigurnost i ad hoc tijela nije moglo obustaviti istragu u odnosu na Vasviju Sejdović zbog krivičnog djela ubistva, a isto nije moglo ni prije provjere navoda u ovoj apelaciji i njenim priložima.

Apelant takođe upućuje da raspolaže sa još informacija od značaja za konkretan predmet koje će objelodaniti kad bude siguran da će podaci biti predmetom djelotvorne istrage, a u cilju zaštite svog i drugih života.

Apelant je dakle, takođe, problematizovao rješenje Federalnog tužilaštva, dovodeći u pitanje njegove zaključke. U dopuni apelacije, kada je dostavljeno rješenje Federalnog tužilaštva apelant navodi da „ostaje kod ranijih navoda iz apelacije“ o povredi prava iz člana II/3. a) , b) i e) i člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine kao i čl. 2., 3., 6., 13. i 14. Evropske konvencije Takođe, apelant je problematizirao i postupanje Kantonalnog suda, koji prema mišljenju apelanta „ne poduzima svoje zakonske obaveze u cilju rasvjetljavanja događaja“. Apelant je u nekoliko navrata dopunjavao apelaciju novim informacijama, između kojih je i činjenica da je Komisija za sigurnost utvrdila nezakonitost u radu MUP-a, odnosno službenih lica koja su radila na otkrivanju počinioca i okolnosti djela u kojem je stradao sin apelanta, te je naveo propuste koje je utvrdila Komisija za sigurnost.

Odgovor na apelaciju

65. U odgovoru na apelaciju od 27. oktobra Tužilaštvo je navelo da je apelacija neosnovana, da je istraga provedena zakonito i da je u toku postupak po podignutoj i potvrđenoj optužnici. Naknadno, na ponovno traženje Ustavnog suda, Tužilaštvo je dostavilo odgovor na apelaciju sa poduzetim radnjama u predmetu i dostavilo veliki broj naredbi koje je Tužilaštvo donijelo u toku istrage, a u cilju otkrivanja počinioca.

66. Ustavni sud je odmah po prijemu apelacije istu proslijedio na odgovor i Federalnom tužilaštvu. Odgovor Federalnog tužilaštva na apelaciju je dat 28. oktobra 2016. godine. Federalno tužilaštvo je u odgovoru navelo da je pritužba apelanta izjavljena protiv akata Tužilaštva i rješenja Tužilaštva odbijena kao neutemeljena. Takođe, imajući u vidu da je sudski postupak u toku, po podignutoj optužnici, Federalno tužilaštvo je navelo da je apelacija nedozvoljena. Imajući u vidu navedeno Ustavni sud nije ponovo tražio odgovor Federalnog tužilaštva kada je apelacija „proširena“ i na rješenja Federalnog tužilaštva od 25. oktobra 2016. godine.

67. Komisija za sigurnost Skupštine kantona je dana 31. oktobra dostavila odgovor na apelaciju u kojem je navela kako i na koji način „radi“ na predmetu.

V. Relevantni propisi

68. **Zakon o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine** („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br.35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 i 59/14), u relevantnom dijelju glasi:

Član 231.

Naredba o provođenju istrage

(1) Tužilac naređuje provođenje istrage ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo.

(2) O provođenju istrage donosi se naredba, koja sadrži: podatke o počiniocu krivičnog djela ukoliko su poznati, opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, zakonski naziv krivičnog djela, okolnosti koje potvrđuju osnovne sumnje za provođenje istrage i postojeće dokaze. U naredbi tužilac će navesti koje okolnosti treba istražiti i koje istražne radnje treba preduzeti.

(3) Tužilac donosi naredbu da se istraga neće provoditi ako je iz prijave i pratećih spisa očigledno da prijavljeno djelo nije krivično djelo, ako ne postoje osnovi sumnje da je prijavljeno lice počinilo krivično djelo, ako je nastupila zastarjelost

ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju krivično gonjenje.

(4) O neprovođenju istrage, kao i o razlozima za to tužilac će obavijestiti oštećenog i podnosioca prijave u roku od tri dana. Oštećeni i podnosilac prijave imaju pravo da podnesu pritužbu u roku od osam dana kancelariji tužioca.

VI. Dopustivost

69. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

70. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

71. Po mišljenju Ustavnog suda iz navoda apelacije proizlazi da apelant pokreće pitanje (ne)djelotvornosti istrage.

72. Shodno navedenom, Ustavni sud zapaža da apelant predmetnom apelacijom zapravo ne osporava meritornu odluku - presudu bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini koja bi, u smislu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, mogla biti predmet osporavanja pred Ustavnim sudom, pa se postavlja pitanje dopustivosti predmetne apelacije.

73. Ustavni sud, slijedeći svoju dosadašnju praksu u predmetima koji su pokretali slična pitanja u kontekstu kršenja prava na život koja su zaštićena članom II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 2. Evropske konvencije u kontekstu člana 18. stav (2) Pravila Ustavnog suda, smatra da u konkretnom slučaju postoji njegova nadležnost.

74. S tim u vezi, Ustavni sud podsjeća i na praksu Ustavnog suda zauzetu u predmetu *AP-862/10*, od 16. maja 2013. godine (Odluka dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba), u kojem je Ustavni sud utvrdio da odredbama ZKP Republike Srpske nije predviđena mogućnost da, u slučaju kada tužiteljstvo donese odluku o neprovedbi istrage, stranke koje su nezadovoljne takvom odlukom mogu izdejstvovati meritornu odluku - presudu bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini koja bi, u smislu članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, mogla biti predmetom osporavanja pred Ustavnim sudom. Dalje, imajući u vidu relevantne odredbe ZKP Republike Srpske, po mišljenju Ustavnog suda, proizlazi da je u takvim slučajevima jedini pravni lijek koji stranke mogu koristiti

prigovor protiv odluke o neprovedbi istrage. U vezi s tim Ustavni sud je smatrao da ovakva zakonska regulativa, odnosno nemogućnost da apelanti u skladu sa važećem zakonodavstvu dođu do meritorne odluke koja bi mogla biti predmetom ocjene Ustavnog suda, ne može staviti na teret apelantima, pogotovo u situaciji kada apelacija podnesena Ustavnom sudu pokreće pitanja kršenja prava na život zaštićenog članom II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 2. Evropske konvencije u vezi sa događajima povodom kojih apelanti, dakle, nisu imali zakonsku mogućnost za vođenje bilo kakvog postupka.

75. Iako je u konkretnom slučaju istraga pokrenuta i podignuta optužnica, imajući u vidu činjenicu da apelant problematizuje istragu, koja je u odnosu na Vasviju Sejdović obustavljena, bez mogućnosti apelanta da u ovom dijelu dođe do „sudske odluke“, kao i da problematizuje samu istragu koja je dovela do ovakvog optuženja u odnosu na Ljubu Seferovca i Bekriju Seferovića, podržavajući svoju praksu, Ustavni sud smatra da apelacija u ovom dijelu ispunjava uvjete iz člana 18. st. (2) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer nije očigledno (*prima facie*) neosnovana, niti postoji neki drugi formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva.

76. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

77. Apelant u apelaciji navodi povredu člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije zbog nedjelotvorne istrage.

78. Član II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

3. Katalog prava

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava

2. ovog člana, što uključuje:

a) Pravo na život.

79. Član 2. Evropske konvencije glasi:

Pravo na život svakog čovjeka zaštićeno je zakonom. Niko neće namjerno biti lišen života, osim izvršenjem smrtne kazne po presudi suda kojom je proglašen krivim za krivično djelo za koje je ova kazna propisana zakonom.

80. Apelant ukazuje na povredu prava iz člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije, najprije zbog propusta Tužilaštva da provede efikasnu istragu, prije svega navodeći činjenicu da je tužilaštvo u tri naredbe o provođenju istrage različito opisalo događaj, različito okvalifikovalo događaj i krivično djelo, te ukazujući na brojne kontradiktornosti u „utvrđenim“ činjenicama od strane Tužilaštva, kao i na određene nezakonitosti u samoj proceduru (oko zapisnika o uviđaju ili rekonstrukciji).

81. U momentu podnošenja apelacije i donošenje ove presude postupak je u toku pred Kantonalnim sudom u Sarajevu po podignutoj optužnici povodom događaja čija je posljedica smrt sina apelanta.

82. Ustavni sud podsjeća na to da član 2. Evropske konvencije, predstavlja jednu od osnovnih vrijednosti demokratskih društava. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, „prva rečenica člana 2. stava 1. nalaže državi ne samo da ne uzrokuje smrt na namjeren ili nezakonit način, nego i da poduzme mjere neophodne za zaštitu života osoba u okviru svoje jurisdikcije“ (vidi Evropski sud za ljudska prava, *I.C.B. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 9. juna 1998. godine, stav 36). S ciljem djelotvornog osiguranja uživanja prava koje garantiraju članovi 2-4. Evropske konvencije, sudska praksa Evropskog suda za ljudska prava je usaglasila proceduralne zahtjeve, a najčešći je zahtjev za provođenjem istrage kao dijela šire obaveze uspostavljanja djelotvornog sudskog sistema. Nametanje ovakve obaveze ima za cilj da omogući gonjenje ili pokretanje sudskih postupaka koji su naloženi u slučaju kršenja Evropske konvencije. To, međutim, ne znači da ova obaveza važi samo za slučajeve kada se događaji mogu pripisati državnim vlastima, već se primjenjuje i u slučajevima kada se smatra da povreda prava iz čl. 2. ili 3. Evropske konvencije potječe od pojedinca (vidi Evropski sud za ljudska prava, *M.C. protiv Bugarske*, presuda od 4. decembra 2003. godine, st. 151). Cilj ove istrage je osiguranje djelotvorne zaštite prema odredbama domaćeg zakona i „u onim slučajevima u kojima su upleteni državni organi, predviđanje njihove odgovornosti“ za činjenice koje su u njihovoj nadležnosti (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Mastromatteo protiv Italije*, presuda od 24. oktobra 2002. godine, stav 89; i *Nachova i dr. protiv Bugarske*, presuda od 26. februara 2004. godine, stav 110).

83. Evropski sud je naglasio da član 2. Evropske konvencije zahtjeva da su nadležna tijela u slučaju nasilne smrti dužna provesti službenu učinkovitu istragu čija forma i sadržaji zavisi od okolnosti konkretnog slučaja. Prema stavu Evropskog suda, da bi se istraga mogla smatrati učinkovitom u smislu člana 2. Evropske konvencije mora prvenstveno biti mora biti „odgovarajuća“, odnosno tokom istrage moraju biti utvrđene sve relevantne činjenice, te kada je to moguće istraga mora dovesti do identifikacije počinitelja i njihovog kažnjavanja. Nadalje, nadležne vlasti moraju

poduzeti sve razumne mjere putem kojih će pribaviti i osigurati dokaze u predmetnom slučaju. Zaključci istrage moraju biti utemeljeni na nezavisnoj objektivnoj i temeljnoj analizi predmeta. Nadležna tijela koja provode istragu moraju biti nezavisna od ostalih osoba koje bi mogle, na bilo koji način, biti povezane sa predmetom i to ne samo u hijerarhijskom nego i u praktičnom smislu. Istraga mora biti provedena ažurno i pravodobno. Istraga mora biti dostupna porodici žrtve u onoj mjeri u kojoj je potrebno za zaštitu njihovih prava. Štaviše, u određenim okolnostima istraga mora biti podvrgnuta i „oku javnosti“. Stoga će Ustavni sud u okolnostima konkretnog predmeta, a polazeći od navoda apelanta ispitati da li su zadovoljni standardi iz istrage, uzimajući u obzir okolnosti konkretnog slučaja.

84. Što se tiče nezavisnosti istrage Ustavni sud primjećuje da iako je apelant tražio izuzeće Tužilaštva, Glavne tužiteljice Tužilaštva, kao i postupajućih tužioca, iz navoda apelacije ne proizilazi da je apelant sumnjao u njihovu pristrasnost. Navodi apelanta više upućuju na generalno nezadovoljstvo radom tužilaštva, u vezi sa provođenjem istrage, odnosno „gubitkom povjerenja u rad“, zbog samog načina rada i odnosa prema apelantu i predmetu, pa se Ustavni sud neće baviti ovim pitanjem, nalazeći da ničim nije dovedena u pitanje „nezavisnost istrage“ jer nije dovedeno u pitanje da su lica koja su odgovorna za istragu i ona koja su provodila istragu nezavisna od onih koja su uključena u događaje, što podrazumijeva „ne samo nepostojanje bilo kakve hijerarhijske ili institucionalne veze nego i praktičnu nezavisnost“ (*ibid.*, presuda *Nachova i dr.*).

85. Što se tiče standarda hitnosti, brzine i sveobuhvatnosti, pri čemu Evropski sud ne oklijeva da detaljno kontroliše mjere koje su preduzeli istražitelji, Ustavni sud primjećuje da apelant u najvećem dijelu problematizuje ovaj dio. Prije svega apelant ukazuje na datum donošenja naredbe za provođenje istrage, te dovodi u pitanje kvalitet istrage, odnosno na koji način je došlo do mijenjanja kvalifikacije krivičnog djela i na osnovu kojih utvrđenih okolnosti, te navodi da za isto nisu dati razlozi, a što sve upućuje na brzinu i sveobuhvatnost istrage.

86. S tim u vezi Ustavni sud primjećuje da kada je u pitanju naredba o provođenju istrage (od 8. marta 2016. godine), radi se o internom aktu tužilaštava. U konkretnom slučaju bez obzira na datum donošenja naredbe za provođenje istrage sasvim jasno da iz priložene dokumentacije Tužilaštva proizilazi da je Tužilaštvo od momenta kada se kritični događaj desio poduzimalo radnje s ciljem otkrivanja počinioca. Nadalje, istraga u formalnom smislu je trajala od 8. februara 2016. godine do 24. juna 2016. godine, kada je podignuta optužnica, dakle, manje od pet mjeseci. Nadalje, iz dokumentacije koju je dostavilo Tužilaštvo proizilazi da je saslušanje svjedoka Alise Mutap (a koje je i bilo odlučujuće za „smjer“ istrage) obavljeno 10. februara 2016. godine. Stoga, nakon prikupljanja

- dovoljnog broja informacija Tužilaštvo donosi naredbu o provođenju istrage protiv nepoznatih počinioca, zbog čega nastavlja da radi na predmetu i to intenzivno.

87. Ustavni sud primjećuje da apelant u suštini vrši ocjenu dokaza koju je prikupilo tužilaštvo, te ih problematizuje. Iako apelant navodi da neke njegove navode Tužilaštvo nije provjerilo, Ustavni sud primjećuje da je Tužilaštvo navelo da su svi navodi apelanta provjereni. Osim toga, kada se ima u vidu nezadovoljstvo apelanta i njegova sumnja koju iskazuje (apelant očigledno upućuje da jeste u pitanju ubistvo njegovog sina, odnosno da se prava istina prikriva) Ustavni sud primjećuje da je upravo u tom pravcu Tužilaštvo na početku istrage i provodilo istragu. Međutim, protekom vremena, sakupljanjem sve više dokaza Tužilaštvo u maju 2016. godine dolazi do novih informacija koji su doveli do identifikacije odgovornih lica. Osim toga, a kao proizilazi iz spisa, kao i iz akata dostavljenih uz apelaciju, način na koji je Tužilaštvo prvobitno optužnicom od 1. juna 2016. godine okvalifikovalo događaj (kao krivično djelo ubistva i drugo u odnosu na osumnjičene) je bio predmetom kontrole od strane suda. Naime, rješenjem Kantonalnog suda je ukinut pritvor (određen osumnjičenim licima), a iz razloga što iz dostavljenih dokaza ne proizilazi postojanje osnovane sumnje da su osumnjičeni počinili krivično djelo ubistva. Takođe, iz osporenog rješenja Federalnog tužilaštva, od 28. oktobra 2016. godine proizilazi da su federalni tužioci - imajući u vidu činjenice utvrđene uviđajem na licu mjesta, iskaze djelatnika koji su prvi došli na lice mjesta, njihove službene zabilješke, podatke utvrđene iz izuzetih video nadzora – ocijenili da se upitnim čini postojanje osnova sumnje za datu pravnu kvalifikaciju određenu naredbom o provođenju istrage (od 7. marta 2016. godine). Dakle, već u fazi istrage kontrolu istrage, odnosno pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, su izvršili Kantonalni sud i Federalno tužilaštvo.

88. Ustavni sud opet podsjeća na stav Evropskog suda da se ovdje radi o «obavezi ne rezultata nego sredstava» (*idem.*). Dakle, vlasti moraju preduzeti mjere koje su im razumno pristupačne kako bi bili sakupljeni dokazi ubrajajući u to, prema Evropskom sudu za ljudska prava, ako se radi o nasilnoj smrti, uzimanje izjava očevidaca, izvještaje forenzičara i, ako je potrebno, autopsiju sa preciznim opisom povreda i što pouzdanijim uzrokom smrti (*idem.*). U konkretnom slučaju, na osnovu dokumentacije koju je dostavilo Tužilaštvo, a iz koje proizilazi da je u toku istrage saslušano već broj lica, kako potencijalno osumnjičenih, tako i svjedoka, te sve ostale provedene radnje u cilju otkrivanja istine (što je sve analiziralo i Federalno tužilaštvo) jasno upućuje da je jedini cilj istrage bilo otkrivanje počinioca i identifikacije krivičnog djela. Dalje, Ustavni sud primjećuje da nakon što su identificirali potencijalno odgovorna lica i u odnosu na ista donijeli naredbu o provođenju istrage zbog osnova sumnje da su počinili krivično djelo ubistva, Tužilaštvo nadalje provodi niz aktivnosti (rekonstrukcija, vještačenje, ispitivanje, i drugo). Tužilaštvo je nakon toga podiglo optužnicu protiv

Ljuba Seferovića zbog krivičnog djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ i neukazivanje pomoći osobi povrijeđenoj u saobraćajnoj nesreći iz člana 337. stav 1. KZ a sve u vezi sa članom 54. KZ i Bekrije Seferović zbog krivičnog djela sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 2. KZ, dok je u odnosu na Vasviju Sejdović obustavljena istraga.

89. Što se tiče daljnjeg toka postupka pred sudovima, a koji je u toku, Ustavni sud primjećuje da zahtjevi člana 2. Evropske konvencije nisu ograničeni na fazu službene istrage, ako je ona dovela do pokretanja postupka pred domaćim sudovima. U postupku u cjelini, uključujući i njegovu raspravnu fazu, moraju se ispuniti uvjeti pozitivne obveze zaštite života putem zakona i zabrane zlostavljanja. Iako nema apsolutne obveze prema kojoj bi se svi krivični progoni trebali okončati osudom ili izricanjem neke određene kazne, domaći sudovi ni u kojim okolnostima ne bi smjeli biti spremni dopustiti da krivična djela kojima se ugrožava život i teški napadi na tjelesni i moralni integritet prođu nekažnjeno (vidi *Salman vs Turkey*, od br. 21986/93). Osim toga, Ustavni sud ukazuje da iako je istraga u predmetnom postupku okončana, to nikako ne znači da Tužilaštvo nema daljnju obavezu u slučaju pojavljivanja eventualnih novih činjenica da postupa u skladu sa relevantnim odredbama ZKP. Takođe, u ovom momentu, kada je suđenje u toku, neosnovan je i navod apelanta da „sud ne poduzima svoje zakonske obaveze u cilju rasvjetljavanja događaja“.

90. Stoga, imajući u vidu vrlo tragične posljedice događaja, Ustavni sud naglašava potrebu da se u takvim slučajevima treba efikasno djelovati odmah na prikupljanju relevantnih dokaza, neposredno nakon nesreće, jer se na licu mjesta nesreće nalazi najveći broj dokaza koje treba prikupiti radi rješavanja slučaja. U suprotnom, svako odugovlačenje ili neefikasno djelovanje ima za posledicu gubitak dokaza. Na osnovu svega navedenog, Ustavni sud primjećuje da je Tužilaštvo uložilo znatan napor da otkrije počinioca, te da utvrdi okolnosti slučaja, koje sada treba da cijeni sud.

91. Ustavni sud takođe primjećuje da navodi apelanta, a uzimajući u obzir i relevantno domaće zakonodavstvo, otvara pitanje učešća oštećenih u postupku, konkretno istrazi. Naime, apelant navodi da mu je, kao oštećenom, marginalizovan položaj istrazi, te navodi nedostatak obrazloženja odnosno ne navođenje činjenica za postupanje Tužilaštva. S tim u vezi Ustavni sud podsjeća na već iznijeto da istraga mora biti dostupna porodici žrtve u onoj mjeri koja zadovoljava njihove potrebe za zaštitom prava. Ustavni sud, u konkretnom slučaju navodi dvije stvari: apelant je obaviješten o obustavi istrage protiv Vasvije Sejdović, aktom Tužilaštva na koji je izjavio pritužbu, koju su razmotrili i Glavna tužiteljica Tužilaštva i Federalno tužilaštvo.

92. S druge strane apelant je nezadovoljan kvalifikacijom krivičnog djela i načinom „završetka“ istrage.

93. Ustavni sud podsjeća na stav Evropskog suda da član 2. ne nalaže obvezu da osobe nadležne za istragu moraju zadovoljiti svaki zahtjev rodbine žrtve za određene postupke tokom istrage. Nadalje, sudski proces ne mora biti otvoren za javnost, a ni odluka suda takođe. U ovom slučaju, činjenica je da je apelant informisan o obustavi istrage u odnosu na jedno lice, ali da je apelant nezadovoljan i načinom na koji je došlo do optuženja, odnosno kvalifikacijom krivičnog djela u odnosu na ostala lica koja su optužena. Međutim, Ustavni sud opet podsjeća da se istragom otvara put za sudski postupak, do kojeg je u ovom slučaju došlo. Ustavni sud takođe, primjećuje da je Federalno tužilaštvo u dva navrata ispitalo zakonitost rada Tužilaštva i utvrdilo da je isto postupalo u skladu sa odredbama ZKP-a, te o istom obavijestilo apelanta. Stoga Ustavni sud primjećuje da u konkretnom predmetu zadovoljen aspekt dostupnosti istrage kao za porodicu (apelanta), tako i sa aspekta obavještenja o poduzetim radnjama u istrazi.

94. U skladu sa navedenim, Ustavni sud smatra da nisu prekršeni član II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i član 2. Evropske konvencije budući da Ustavni sud ne može u preduzetim radnjama pronaći dokaze da je postojao propust nadležnog tužioca i Tužilaštva koji dovodi u sumnju nastojanja da se prikupe svi relevantni dokazi, zbog čega se može reći da je provedena istraga bila potpuna i djelotvorna u smislu člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije.

VIII. Zaključak

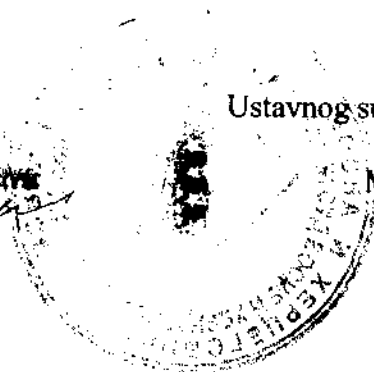
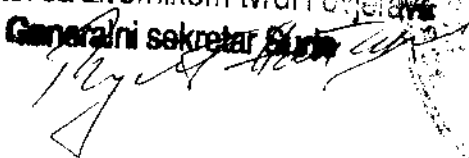
95. Ustavni sud smatra da ne postoji kršenje člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije jer u preduzetim radnjama u istrazi nije našao propust nadležnog Tužilaštva da vodi i nadzire istragu u konkretnom slučaju, da otkrije počiniocce i pripremi sudski postupak koji je u toku, kao i da apelantu pruži dovoljno informacija radi zaštite njegovih prava, koja su ispitana, te smatra da je provedena istraga bila potpuna i djelotvorna u smislu člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i član 2. Evropske konvencije.

96. S obzirom na odluku Ustavnog suda u ovom predmetu, kao i promjene u predmetu do kojih je u međuvremenu došlo, od podnošenja apelacija do donošenja ove odluke, nije neophodno posebno razmatrati apelantov zahtjev za donošenje privremene mjere.

97. Na osnovu člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

98. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Da je ovaj primjerak odluke
odlasan sa izvornikom tvrdi i ovjerava
Generalni sekretar

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mirsad Ćeman